

MANIFEST

STOP DE CARROUSEL

In Nederland wonen de gelukkigste kinderen van de wereld. Toch geldt dit geluk helaas niet voor iedereen. Duizenden kinderen kunnen niet meer bij hun eigen vader en moeder wonen, omdat dit een gezonde en veilige ontwikkeling in de weg staat.

Niet in het eigen gezin kunnen opgroeien, is enorm ingrijpend in een kinderleven. Het is daarom cruciaal om deze kwetsbare kinderen een stabiele omgeving met een positief perspectief te bieden. De huidige realiteit is echter dat te veel kinderen gaan meedraaien in “de carrousel” van de hulpverlening, waarbij ze continu moeten doorverhuizen naar een andere plek, groep of pleeggezin. Weer een rondje in de carrousel: opnieuw beginnen, andere gezichten, een nieuwe school en ondertussen proberen een warm en liefdevol thuis te vinden. Zo herstelt een kind niet van emotionele of fysieke klappen.

Jayden is acht jaar oud. Hij was ernstig ondervoed en verwaarloosd toen hij onder politiebegeleiding uit huis werd geplaatst. Hij was toen een klein, angstig jongetje van drie jaar oud. Het crisispleeggezin waar hij terechtkwam kon hem niet houden, omdat hij veel agressief gedrag liet zien. Waarschijnlijk vanwege het geweld dat hij thuis had meegemaakt.

Hij werd geplaatst in een observatiegroep in een stad ver bij zijn dorp vandaan. Daar onderzochten ze hem, om hem vervolgens door te plaatsen naar een behandelgroep aan de andere kant van het land. Na zes maanden moest hij daar weg en kwam hij in een leefgroep te wonen, in afwachting van een nieuw pleeggezin. Dat ging niet goed. Inmiddels woont hij sinds een paar weken bij zijn derde pleeggezin. Jayden hoopt dat hij nu wel mag blijven. Hij denkt dat het door hem komt dat hij nergens kan blijven wonen: “Ik ben gewoon niet lief genoeg ...”

Dit moet anders!

Het Vergeten Kind roept op:

1 Bied kinderen in de residentiële hulp een **vaste** woonplek.

Kinderen hebben behoefte aan stabiliteit. Als ze een plek fijn vinden, moeten ze er kunnen blijven wonen. Ze mogen niet steeds worden doorgeschoven naar een nieuwe groep, nieuwe hulpverleners en nieuwe behandelplannen.

2 Zorg dat die plek ook de **juiste** is voor het kind.

Bepaal waar het kind de meest passende zorg kan krijgen. De woonplek moet geen tussenstation zijn, maar een volwaardige vorm van hulp. Ga daarbij uit van de vraag van het kind en niet van het aanbod in zorgarrangementen.

3 Maak die plek **fijn en veilig**.

Geef de plek zo vorm dat het kind zich veilig en geborgen voelt. Heb oprechte aandacht voor het kind en zorg voor een plezierige leefomgeving.

4 Bied een kind ook buiten de jeugdhulp een eigen **netwerk**.

Ieder kind heeft een netwerk (nodig). Mensen die er onvoorwaardelijk (en onbetaald) zijn, ook na het jeugdhulptraject.

Aan de zorgprofessionals ligt het niet, die zijn enorm begaan met de kinderen. Maar ze worden geconfronteerd met een systeem waarin het heel ingewikkeld is om het belang van het kind centraal te stellen. Ze moeten rekening houden met wettelijke kaders, zorgarrangementen, budget per bezet bed en wachtlijsten. Vervolgens komen veel kinderen op plekken terecht waar ze niet horen. Met als gevolg: keer op keer verhuizen. Als we kinderen uit huis plaatsen, moeten we dat goed doen.

Om deze verandering in gang te zetten, is lef nodig. En we moeten het samen doen. Doe je mee?